

وقتی قاچاق نفس تولید را می گیرد

مریم فکری: بر هیچ کس پوشیده نیست که صنعت نساجی بعد از نفت می تواند منبع خوبی برای ارزآوری به کشور باشد. در واقع نساجی، صنعتی اشتغال زا است که در عین تامین نیازهای کشور، توان بالایی برای صادرات دارد. اما نکته این جاست که با وجود ظرفیتی که وجود دارد، صنعتگران داخلی در شرایطی کاملاً نابرابر با برندهای خارجی و مهم تر از آن، قاچاق فعالیت می کنند. براساس اعلام مسوولان، سالانه ۲،۵ میلیارد دلار پوشاک به کشور قاچاق می شود؛ این حجم قاچاق به گفته فعالان صنعت نساجی، توانسته بخش قابل توجهی از بازار پوشاک کشور را از آن خود کند.

شغلی که امروز بزرگترین بحران کشور است. همه ما با هر چه در توان داریم، باید کاری کنیم که جوانان مشغول کار شوند؛ و گرنه به کارهای زیرزمینی روی می آورند که هیچ ارزش افزوده ای برای کشور ندارد. صنعتگران همیشه گفته اند که هیچ مخالفی ندارند که کالایی وارد کشور شود، اما همان عوارض و مالیاتی که از صنعتگر خارجی گرفته می شود، از ما هم گرفته شود. در این شرایط به شما قول می دهم که کالاهای وارداتی قدرت رقابت با کالاهای داخلی را نخواهد داشت. تولیدکننده داخلی باید ۹ درصد مالیات بر ارزش افزوده، ۲۵ درصد مالیات بر درآمد و چندین عوارض دیگر تحت عناوین مختلف پرداخت کند و این قیمت تمام شده را بالا می برد. این در حالی است که کالای قاچاق هیچ کدام از این مالیات و عوارض را نمی دهد. ما باید بگذاریم بین تولید داخلی و کالای وارداتی رقابت سالم وجود داشته باشد و تعادل داشته باشیم. ما نمی توانیم از تولیدکننده داخلی بهره ۲۲، ۲۳ درصد بگیریم، اما قاچاقچی کالا را از جایی وارد کند که بهره اش ۳ ادامه در صفحه ۳

آنچه در ادامه می خوانید، مشروح مناظره خبرگزاری خبرآنلاین با آقایان علیمردان شببانی و حسن نیلفروش زاده از اعضای هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران است.

■ **آمارهای مختلفی از میزان قاچاق در صنایع نساجی مطرح می شود. به نظر شما، چه اتفاقی عامل این موضوع بوده که میزان قاچاق در صنعت نساجی تا این حد بالا باشد؟**

● **شببانی:** بحث ما روی قاچاق، درباره قاچاق کوله بری و چمدانی نیست. بحث ما، تریلی تریلی قاچاقی است که از مرزها وارد کشور می شود. مشکل ما این جاست که یک دفعه اعلام می کنند ۱۰ انبار کالای قاچاق در یکی از شهرها پیدا کرده اند. برای من سوال است که این میزان کالای قاچاق چگونه وارد می شود؟ من بارها گفته ام که یک خودکار را می شود در جیب خود گذاشت و وارد کشور کرد، ولی متأسفانه موضوع یک خودکار نیست، موضوع ۱۲ تریلی کالای قاچاق است. به نظر من در صنعت نساجی با هر یک کیلو کالای قاچاقی که وارد کشور شود، حداقل دو شغل را از دست خواهیم داد؛

متن سخنرانی مهندس رضا حمیدی عضو هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران در همایش روز ملی صادرات در شهر مشهد

تولید بدون کارخانه؛ نسخه نجات صنایع

در جمهوری اسلامی ایران در دیگر کشورها می باشد که اخیراً در شهر رم ایتالیا نیز برگزار شد با دستاوری غم انگیز، هنوز ما صناعی داریم که پس از ۱۴ سال، مطالبات و جوایز صادراتی خود را از دولت نگرفته اند. در اینجا لازم می دانم از یک گروه از صنایع که دارند با شعار روز صنایع صادرات ادامه در صفحه ۲

در کشور ما، در ایران عزیز ما، علی رغم تمام تحریم های خارجی و تمام کاستی ها و تحریم های داخلی چنانچه از آنچه داریم خوب و به موقع و در محل مناسب استفاده نماییم، بدون دخالت ها و رانت ها و فسادها می توانیم وطنمان را، صنعتمان را و صادراتمان را با صرف مقداری زمان بیشتر و تلاش بیشتر بسازیم و تدریجاً اقتصاد بدون نفت را محقق نماییم. مسلماً برای رهایی از اقتصاد بدون نفت باید به صنایع صادرات محور توجه نمود.

باید به گسترش برندینگ توجه نمود، برای توسعه صادرات غیر نفتی نباید فقط به نسخه های دکترهای پشت میز نشین وطن اتکا نمود بیبینیم در قاره آسیا سایرین چه کردند کره جنوبی، مالزی، ترکیه چه کردند. در ترکیه برای گسترش صادرات سازمانی به نام کوالیتی با هدف گذاری ۵۰۰ میلیارد دلار صادرات تا سال ۲۰۲۳ صدمین سال جمهوریت تاسیس گردید که باید تا آن زمان ۱۰ برند جهانی و ۵۰ برند ملی ایجاد نماید و ۴ نعل به سمت این هدف می تازند غیر از مسائل امنیتی که اخیراً ایجاد شده است. اکثراً برنامه های گسترش صادرات ما جنبه شعاری غیر تخصصی دارد نمونه آن عملکرد منفی اکثر نمایشگاه های تخصصی

جلسه دو ساعته وزیر صنعت با انجمن

صنایع نساجی ایران

محمد مهدی رئیس زاده - دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران - ضمن اشاره به برگزاری جلسه اختصاصی مهندس محمدرضا نعمت زاده - وزیر صمت - ، دکتر رضا رحمانی - قائم مقام وزیر در امور تولید - ، مهندس محسن صالحی نیا - معاون وزیر - ، مدیرکل دفتر صنایع نساجی و پوشاک وزارت صمت - مهندس افسانه محرابی - ، گلنار نصراللهی - مشاور وزیر صمت در امور نساجی، پوشاک، چرم و کفش با اعضای هیئت مدیره این تشکل کارفرمایی، عنوان داشت: در این جلسه وزیر ابراز امیدواری نمود که با همکاری انجمن صنایع نساجی ایران بتوان صنعت نساجی را به جایگاه شایسته خود رساند.

وی سپس به بیان موارد مطرح شده با وزیر صمت پرداخت و گفت: نخستین نکته مربوط به تهیه و تامین مواد اولیه مورد نیاز واحدهای نساجی بود. بخش عمده ای از مواد اولیه نساجی را پنبه، ویسکوز و پشم و مقدار اندکی بامبو تشکیل می دهد (که البته در کشور ما بهره گیری از الیاف بامبو رواج چندانی ندارد) میزان تولید پنبه در کشور نسبت به تقاضای موجود در بازار بسیار کمتر است ضمن این که پنبه تولیدی کشور از نظر کیفی و فنی مناسب تولید نخ های ظریف نیست؛ در این زمینه پیشنهاد کاهش تعرفه واردات مواد اولیه را با وزیر صنعت در میان گذاشتیم.

به گفته دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران، تعرفه واردات مواد اولیه در ترکیه صفر است بنابراین قیمت تمام شده بالای محصولات ایرانی از همین نقطه شروع می شود؛ این درخواست باید به کمیسیون ماده یک ارجاع داده شود که تعرفه پنبه و مواد اولیه مور نیاز اصلاح شود.

رئیس زاده به تنوع تهیه مواد اولیه از کشورهای مختلف نیز اشاره کرد و گفت: پنبه های ازبکستان، تاجیکستان و ترکمنستان مورد تأیید وزارت جهاد کشاورزی است و پنبه کشوری مانند هند که بزرگترین تولیدکننده پنبه در دنیا به شمار می آید را قبول ندارد و معتقد است پنبه سایر کشورها باید قرنطینه و گندزدایی شوند. در این زمینه، وزیر صنعت در جهت تسهیل واردات پنبه آمادگی خود را مبنی بر برگزاری جلسه با وزارت جهاد کشاورزی و سازمان حفظ نباتات اعلام نمود

استقرار سیستم قرنطینه در گمرکات، نکته دیگری بود که مورد اشاره رئیس زاده قرار گرفت و ادامه در صفحه ۲

جزئیات تجارت ۱۰ ساله ایران و ترکیه

بررسی‌های انجام شده طی یک دهه گذشته در بازه زمانی ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۴ نشان می‌دهد همواره تراز تجاری ایران با ترکیه منفی بوده است.

در سال ۱۳۸۴ ارزش صادرات از ایران به ترکیه ۲۰۵ میلیون دلار، در سال ۱۳۸۵ معادل ۳۲۶ میلیون دلار، در سال ۱۳۸۶ معادل ۵۶۳ میلیون دلار، در سال ۱۳۸۷ معادل ۵۳۰ میلیون دلار، در سال ۱۳۸۸ معادل ۵۸۹ میلیون دلار، در سال ۱۳۸۹ معادل ۱۰۵۶ میلیون دلار، در سال ۱۳۹۰ معادل ۱۴۳۳ میلیون دلار، در سال ۱۳۹۱ معادل ۱۴۷۷ میلیون دلار، در سال ۱۳۹۲ معادل ۱۶۴۰ میلیون دلار، در سال ۱۳۹۳ معادل ۱۹۳۰ میلیون دلار و در سال ۱۳۹۴ معادل ۱۳۱۵ میلیون دلار بوده است.

این در حالی است که ارزش واردات از ترکیه به ایران در سال ۱۳۸۴ معادل ۸۶۷ میلیون دلار، در سال ۱۳۸۵ معادل ۸۸۶ میلیون دلار، در سال ۱۳۸۶ معادل ۱۲۴۶ میلیون دلار، در سال ۱۳۸۷ معادل ۱۵۰۴ میلیون دلار، در سال ۱۳۸۸ معادل ۲۰۰۶ میلیون دلار، در سال ۱۳۸۹ معادل ۲۶۴۶ میلیون دلار، در سال ۱۳۹۰ معادل ۳۰۷۵ میلیون دلار، در سال ۱۳۹۱ معادل ۳۷۷۰ میلیون دلار، در سال ۱۳۹۲ معادل ۳۶۲۴ میلیون دلار، در سال ۱۳۹۳ معادل ۳۷۷۹ میلیون دلار و در سال گذشته معادل ۲۹۹۵ میلیون دلار بوده است.

همچنین بررسی‌ها حاکی از این است که در سال ۱۳۸۵ نسبت به سال قبلی وضعیت تجاری ایران و ترکیه با رشد ۵۹ درصدی همراه بوده است. پس از آن به ترتیب وضعیت تجاری ایران و ترکیه در سال‌های ۱۳۸۶ با رشد ۷۳ درصدی، در سال ۱۳۸۷ با رشد منفی شش درصدی، در سال ۱۳۸۸ با رشد ۱۱ درصدی، در سال ۱۳۸۹ با رشد ۲۹ درصدی، در سال ۱۳۹۰ با رشد ۳۶ درصدی، در سال ۱۳۹۱ با رشد سه درصدی، در سال ۱۳۹۲ با رشد ۱۱ درصدی، در سال ۱۳۹۳ با رشد ۱۸ درصدی و در سال گذشته با رشد منفی ۳۲ درصدی همراه بوده است.

دفتر مطالعات آماری و راهبردی انجمن صنایع نساجی
ایران منتشر کرد:

استراتژی‌های صادراتی صنایع نساجی و پوشاک ایران

برای کسب اطلاعات بیشتر

۲۶۲۰۱۹۶ - داخلی ۱۱۷

جلسه دو ساعته وزیر صنعت با انجمن صنایع نساجی ایران

گفت: انجمن صنایع نساجی ایران با همکاری وزارت صنعت به دنبال استقرار سیستم قرنطینه در گمرکات کشور است تا واردکنندگان پنبه از هر نقطه دنیا، محموله‌های خود را در قرنطینه‌های مستقر، گنزدایی نمایند.

دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران تصریح کرد: بخشی از مواد اولیه نساجی را الیاف مصنوعی تولید مجتمع‌های پتروشیمی تشکیل می‌دهد که طی دو ماه اخیر عرضه اندک خوراک به خصوص در بخش پلی پروپیلن گرید نساجی در بورس باعث افزایش هفتگی قیمت‌ها شده و از سوی دیگر فعالیت آزادانه دلال‌ها بیانگر وجود تولید در مجتمع‌های پتروشیمی است؛ این موضوع در جلسه با وزیر صنعت مطرح و مقرر شد میزان نیاز واحدهای مختلف نساجی به مواد اولیه پتروشیمی را اعلام کنیم و عرضه کم فعلی در بورس با دستور ایشان به میزان عرضه مورد نیاز صنعت نساجی افزایش یابد.

توسعه ساخت ماشین‌آلات نساجی در کشور

دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران ابراز داشت: وزیر صنعت توصیه نمود تا مذاکراتی با سازندگان ماشین‌آلات نساجی انجام شود تا در ازای افزایش حجم خرید، در بخش تولید ماشین‌آلات با سازندگان ایرانی همکاری و تعامل داشته باشند به این ترتیب ماشین‌سازی در کشور تقویت خواهد شد. ایشان از اقدام مینا در مورد تولید انواع توربین به‌عنوان نمونه موفق این همکاری مشترک با شرکت‌های خارجی یاد کرد.

حذف قانون ضد دامپینگ الیاف پلی استر ایران در ترکیه

وی بیان داشت: همان‌طور که دولت ترکیه به سرعت قانون ضد دامپینگ را در مورد الیاف پلی استر وارداتی ایران اجرایی نمود باید این تدابیر به نفع تولیدکنندگان ایرانی نیز وضع شود که به گفته وزیر قرار بود طی سفر به ترکیه موضوع حذف سیف گارد (Safe guard) از یکسری موارد به خصوص پلی استر و اکریلیک به‌طور دائم با همتای ترک مطرح شود که به دلیل مسائل امنیتی فعلاً این سفر لغو و به زمان دیگری موکول شده است.

رئیس‌زاده در پایان به حضور وزیر صنعت طی ماه آینده در دبیرخانه انجمن صنایع نساجی ایران و تداوم ارتباطات مستمر و موثر با وی در مورد رفع مسائل و مشکلات صنعتگران نساجی اشاره کرد.

ضرورت نوسازی صنایع نساجی از صندوق توسعه ملی

رئیس‌زاده گفت: در جلسه مشترک با وزیر صنعت، بحث توسعه و گسترش ظرفیت واحدهای نساجی نیز مطرح شد که ایشان جهت فاینانس پروژه‌ها قول مساعد داد و پیشنهاد سرمایه‌گذاری مشترک صنعتگران ایرانی با شرکت‌های مطرح خارجی را مطرح نمود به این ترتیب که خرید ماشین‌آلات و تجهیزات از چند کمپانی صورت گیرد منوط به این‌که طرف خارجی به سرمایه‌گذاری در واحدهای نساجی ایران بپردازد و حجم تولید و کیفیت محصولات را ارتقا دهد.

مبارزه جدی و قاطعانه با قاچاق منسوجات و پوشاک

دبیرکل انجمن صنایع نساجی با یادآوری دستورالعمل وزیر صنعت در زمینه ثبت فعالیت برندهای خارجی پوشاک در کشور، اذعان داشت: ظاهراً این دستورالعمل هنوز اجرایی نشده است و هر چه زودتر باید شاهد تحقق دستورالعمل وزیر در این زمینه باشیم.

صنعت نساجی و مالیات

رئیس‌زاده یکی دیگر از بخش‌های مهم جلسه مشترک با وزیر صنعت را مسائل مربوط به مالیات برشمرد و گفت: متأسفانه تفسیر نادرستی از تبصره ۳ ماده ۱۴۷ اصلاحیه قانون

تولید بدون کارخانه؛ نسخه نجات صنایع

صنایع صادرات محور، برای حفظ و توسعه صنایع رقابت پذیر نیاز مبرم به تسهیلات بانکی با نرخ مناسب می‌باشد که امروز اکثر بانک‌های ما یا نمی‌خواهند یا نمی‌توانند حتی یک دلار کمک نمایند، در چنین زمانی ارزش تولید بدون کارخانه مشخص می‌شود، تولید بدون کارخانه یک پدیده نجات دهنده صنایع کشور برای واحدهای متوقف، نیمه متوقف، در حال کار و در حال احداث می‌باشد. دو بخش تولیدکننده و صاحب سرمایه با تخصص در توزیع، با یآوری یکدیگر چرخ صنعت را به حرکت درخواهند آورد و صنعت را از دست این بانک‌ها نجات خواهند داد. تولید بدون کارخانه، هم برای کاهش واردات و هم برای رشد صادرات بهترین درمان می‌باشد و در صورتی که بسترها را برای حرکت قانونمند تولید بدون کارخانه هموار نماییم ثروتی به مراتب بیش از نفت و تمام نشدنی به دست خواهد آمد.

در پایان از واحدهایی که با تلاش بسیار موفق به اخذ جوایز صادراتی شده اند آن هم در چنین ایامی که صادرات ناجی میهن می‌باشد تشکر نموده به آنها تبریک عرض می‌کنم.

محور به گوشه‌ای رانده می‌شوند یاد کنیم که نباید فراموش شوند یا مورد کم توجهی قرار گیرند، آنها صناعی هستند که با تولیدات با کیفیت مطلوب خود برای رقابت با کالای وارداتی و جلوگیری از خروج ارزهای کشور تلاش می‌نمایند تا ارزهای ما در مسیر بهتری به مصرف برسند.

دولتمردان به این دسته از صنایع نیز باید کمک شایسته بنمایند، گاه شنیده می‌شود باندهایی که واردات عظیم برخی کالا و اقلام ضروری را در انحصار خود دارند به طرق مختلف مانع ایجاد یا گسترش صنایع رقابتی می‌گردند من همین امروز شنیدم در حالیکه در میهن مان امکان تولید اینورتور خانگی تبدیل برق خورشیدی منازل می‌باشد مجوزهای ورود ۳۰۰۰۰۰ اینورتور با تعرفه صفر به احتمال زیاد از کشور چین درخواست شده است به ارزش ۲ میلیارد دلار یا برای بزرگترین کارخانه تولید حوله کشور که در مشهد در دست ساخت است و جلوی ورود سالیانه بیش از ۱۵ میلیون دلار حوله ترک و غیر را می‌گیرد ده‌ها مانع تراشی بانکی و غیره می‌شود. برای حفظ صنایع، برای توسعه

وقتی قاچاق نفس تولید را می گیرد

درصد هم نیست. ما تا زمانی که نتوانیم قیمت تمام شده را منطقی کنیم، نه می توانیم صادرات داشته باشیم و نه می توانیم بازار داخل را داشته باشیم.

• **نیلفروش زاده:** ما باید قاچاق را تعریف کنیم و ببینیم به چه قاچاق می گوئیم. هر چه که از شبکه پولی کشور پنهان بماند و حقوق و عوارض دولت را به درستی نپردازد و مالیات را پرداخت نکند، تعریف قاچاق را دارد. در حال حاضر حجم کالای قاچاقی که وارد کشور می شود و فرار مالیاتی و فرار حقوق و عوارض گمرکی بسیار بالاست. ما اگر قاچاق را به درستی تعریف کنیم، خودبه خود داستان حل می شود. ما نمی توانیم به این پنهان که کالای داخلی کیفیت ندارد یا قیمت تمام شده اش بالاست، قاچاق کنیم. البته یک شاخص هایی در این خصوص اهمیت دارد، اما غالب نیست. برای مثال، صحبت از کیفیت و قیمت تمام شده می شود. ما نباید فضا را برای افراد سودجو باز بگذاریم که حقوق و عوارض دولت و مالیات را ندهند و شناسایی نشوند. این درصدها آن قدر فاصله ایجاد می کند که تولیدکننده داخلی به هیچ وجه نمی تواند رقابت کند.

• **نظام جامع اطلاعاتی در این قضیه چقدر کمک می کند؟** ما باید صلاحیت کار افراد را در سیستم تعریف کنیم. باید مشخص شود که چارچوب کاری افراد چیست. اگر ما کاری کنیم و فضایی باز کنیم که افراد غیرمربوط در یک کاری وارد شوند، این قابل کنترل نیست. به این ترتیب، شبکه کنترلی که باید عملیات را سیستماتیک چک کند، اطلاعات افراد را دارد. برای مثال، کارت ملی یک کد دارد و این کد، همه اطلاعات شخصیتی فرد را می تواند روی سیستم های کنترلی نشان دهد.

وقتی می بینیم که کالا به نام یک شخصی وارد کشور می شود که اصلاً صلاحیت این کار را ندارد و حتی به آن صنعت ربطی ندارد، بنابراین باید جلوی آن واردات گرفته شود.

• **شیبانی:** صنعتگران همیشه گفته اند که هیچ مخالفتی با واردات کالاهایی که کمبود در رابطه آن وجود دارد، ندارند. اما همان عوارض و مالیاتی که تولیدکننده خارجی می دهد، از صنعتگر داخلی هم گرفته شود. در این شرایط به شما قول می دهم کالاهای خارجی قدرت رقابت با کالاهای داخلی را نخواهد داشت. متأسفانه گروهی هستند که از شما آدرس می گیرند و می گویند به ما بگو کجا کالا را برای شما بیاوریم. فقط لازم است کالا را انتخاب کنید. درد ما این جاست.

اگر بین تولید داخلی و کالای وارداتی تعادل باشد، آن زمان به طور قطع کالاهای داخلی قدرت رقابت خواهند داشت. شما نمی توانید از من بهره ۲۲، ۲۳ درصد بگیرید، ولی قاچاقچی کالای خود را از جایی وارد کند که بهره اش ۳ درصد هم نیست. نمی شود از پنهانی که ماده اولیه صنعت نساجی است، ۱۰ نوع عوارض گمرکی گرفت و بعد صنعتگر ما با تولیدکننده ای رقابت کند که کیلویی یک سنت عوارض پرداخت می کند و تازه جایزه هم به او می دهند.

ما فقط نباید قوه مجریه را نشانه بگیریم، قوه مقننه و قوه قضاییه هم باید به این مسایل توجه داشته باشند.

• **نیلفروش زاده:** شما وقتی پوشاک خرید می کنید، یک وزنی دارد. این وزن مواد اولیه است. تاثیر مواد اولیه در قیمت تمام شده حدود ۷۵ درصد است. حالا ما اگر ۱۰ درصد تعرفه بابت مواد اولیه بگیریم، واردکننده ای که در چین و پاکستان تولید می کند و این تعرفه را نمی پردازد، سودشان بالا می رود. یعنی ما پوشاک را با ۱۰ درصد قیمت بالاتر خریداری می کنیم.

در این شرایط، متوجه می شوید که صنعتگر ما به سختی قیمت تمام شده خود را پایین می آورد. پس صنعتگر داخلی معجزه می کند که کالایی را تولید می کند که بتواند در کنار کالاهای وارداتی رقابت کند. حالا در عین حال، تولیدکننده داخلی با مشکلات تحریم، بهره وری پایین، روز کار بسیار کم و... روبه رو است.

• **شیبانی:** مغالی می زوم. شما ببینید در یک هفته ای که دوشنبه و چهارشنبه تعطیل است، چه بلایی سر تولیدکننده می آید. شما

بگویید یک تولیدکننده چگونه می تواند کارخانه خود را تنظیم کند. تولیدکننده روز سه شنبه تا بیاید سیستم ها و ماشین آلات را گرم کند، به روز تعطیل چهارشنبه می خورد. این ها عواملی است که قیمت تمام شده را بالا می برد. ما تا زمانی که نتوانیم قیمت تمام شده را مانند کشورهای دیگر دنیا منطقی کنیم، نه می توانیم صادرات کنیم، نه می توانیم بازار داخلی را داشته باشیم. در این شرایط، حق مصرف کننده است که کالای چینی را انتخاب کند که ارزان تر است.

• **یک نکته ای که در این میان وجود دارد، این است که تولیدکنندگان در به روز کردن ماشین آلات و تجهیزات خود تعلل می کنند.** اصلاً این طور نیست. من به جرات می گویم بخش خصوصی در حد خاموش کردن یک چراغ اضافی کوتاهی نخواهد کرد، چون باید آخر ماه حقوق بدهد. این پول از جایی هم نمی آید، مگر از دسترنج خود کارگران و فکر مدیر. چطور یک مدیر به این مسایل فکر نمی کند؟ بهره وری در جایی پایین است که بخش خصوصی در آن نشکی نداشته است. ما وقتی تحریم شدیم، به صنعتگر داخلی خیلی لطمه خورد؛ برخلاف گفته دولتمردان قبلی که اعتقاد داشتند تحریم ها کاغذپاره ای بیش نیست. من همه جا گفته ام که تحریم ها از یک ورق فولاد آب دیده سنگین تر بود. ما تحریم شدیم، لوازم یدکی نتوانستیم وارد کنیم. مواد اولیه را نتوانستیم وارد کنیم. باید از ۱۰ جا دور می زدیم تا کالا را وارد کنیم. اسم نمی برم، اما یکی از دوستان من دچار آن چنان مشکلی شده که خدا باید به او کمک کند؛ به خاطر این که بابت خرید مواد اولیه ناچار بوده پول خود را از طریق واسطه پرداخت کند. صحبت یک دلار و دو دلار نیست. میلیون ها دلار پول این فرد رفته است. این ها دست تولیدکننده داخلی نبوده است.

در اتاق نشستن و دستورالعمل نوشتن و آیین نامه صادر کردن، دردی از صنعتگر دوا نمی کنند. دست آدم باید زیر کوره داغ برود تا بفهمد داغی یعنی چه. این که ما بگوییم مالیات بر ارزش افزوده را از مصرف کننده نهایی بگیریم، چگونه ممکن است؟ مصرف کننده نهایی می رود کالای چینی و قاچاق می خورد. مشکل ما این جاست.

• **نیلفروش زاده:** شما فکر می کنید چرا انگیزه برای خرید کالای خارجی وجود دارد؟ شما وقتی مالیات بر ارزش افزوده پردازید، دنبال این هستید که این مالیات را بگیرید و تفاوتش را به دارایی پردازید. شما وقتی مالیات را پردازید و جایی نداشته باشید مالیات را بگیرید، معضل به وجود می آید. یکی از دلایلی که ما می گوئیم، مقررات اجرا نمی شود، این است. کسی که مالیات ارزش افزوده نمی پردازد، باید در سیستمها نشان داده شود. این نوع مسایل را باید دقت کرد. ما روی پارامترهایی که بحث می کنیم، مثل قیمت تمام شده و عدم اجرای مقررات دولتی، در کار اجرا اثر خود را نشان می دهد. برای حل این مشکل باید وحدت ملی به صورت قاطع در سیستم حاکمیت به وجود آید. و در مقررات نوشتن باید از افراد حرفه ای و متخصص کمک گرفت و مشورت کرد.

• **شیبانی:** یک زمانی استدلال می شود که تعرفه روی کالایی که در کشور است، می گذارم که مردم کالاهای داخلی را بخرند. حتی این هم جای بحث دارد. ولی کل تولید پنبه ما در بهترین سال ۶۰ هزار تن نبوده است. امسال فکر می کنم ۴۰، ۳۰ هزار تن بوده است. در این شرایط، پنبه را باید از همه جای دنیا بتوانیم وارد کنیم. اما گفته اند فقط از ازبکستان واردات پنبه داشته باشید و ورود پنبه از جاهای دیگر ممنوع است. از سوی دیگر، نساجی یکی از صنایعی است که ارزش افزوده بالایی دارد. شما از یک کیلو پنبه ۹، ۸ هزار تومانی می توانید یک کیلو لباس دو میلیون تومانی تولید کنید. در کدام صنعتی چنین ارزش افزوده ای وجود دارد؟ همه این ها ایجاد اشتغال کرده است. من اگر جای دولتمردان بودم، دستور می دادم هر کسی می خواهد وارد یک سالن تولید کارخانه بشود، وضو بگیرد. چون یک چنین تقدسی در این محیطها وجود دارد. به نظر من، آنهایی که امروز با همه مشکلات نمی گذارند که صنعت کشور لطمه بخورد، افراد عاشقی هستند.

خبر

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران دولت نباید فشار مالیاتی بر تولیدکنندگان را افزایش دهد

با توجه به شرایط کنونی دولت نباید فشار روی واحدها و بنگاه های اقتصادی و صنایع کوچک و متوسط را افزایش دهد.

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران می گوید دولت در شرایطی که واحدها و تولیدی ها با رکود سخت دست به گریبان

هستند نباید فشارهای مالیاتی را افزایش دهد و باید به دنبال اخذ مالیات از نهادهای و اصنافی باشد که فرارهای مالیاتی دارند. محمد مهدی رئیس زاده با اشاره به اینکه در ایران درآمدهای دولت از محل فروش نفت است و یا بخش مالیات، گفت: «هر چقدر بخش مالیات در کشور پررنگ تر شود به شفافیت اقتصاد و عدم وابستگی به درآمدهای نفتی کمک خواهد کرد که این اتفاق مهمی است و در تمام جهان هم اصل کلی بر این است که درآمدهای کشور از طریق مالیات تأمین شود اما مهم روش اخذ مالیات است. آن چه ما در ایران شاهدیم این است که دریافت مالیات به جای اینکه از انتهای کار و از مصرف کننده شروع شود از وسط حلقه و تولید شروع می شود و سیاست گذاری ها به این شکل است که سراغ توزیع نرفته اند.» او در ادامه با اشاره به اینکه دولت در بودجه سال آینده به دنبال افزایش درآمدهای مالیاتی است، گفت: «توجه داشته باشید که تولیدکننده ها در کشور تعدادشان محدود است و الان بیشترین فشار دریافت مالیات روی این بخش است، مجموعاً حدود ۸۰ هزار واحد تولیدی در کشور وجود دارد در شرایطی که ما حدود ۴ میلیون صنف رسمی در کشور داریم و دو میلیون صنفی هم بدون مجوز و به صورت غیررسمی کار می کنند و دولت باید به دنبال سامان دهی این ها باشد.»

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران همچنین می گوید: «اگر سازمان امور مالیاتی به دنبال اجرای شعارهایی است که می دهد و به دنبال گسترده تر کردن چتر مالیاتی است باید در عمل هم این را نشان دهد. اتفاقی که در عمل هم اکنون شاهد آن هستیم فشار روی واحدهای تولیدی است که شناخته شده و مشخص هستند و یک دفتر دارند؛ واحدهایی که معمولاً اشتغال زایی بالایی هم ایجاد می کنند و هر روز با فشارهای مالیاتی روبه رو می شوند.»

محمد مهدی رئیس زاده با بیان اینکه در شرایط کنونی واحدها با رکود مواجه هستند و فشارهای مالیاتی باعث تعطیلی واحدهای بیشتری می شود، می گوید: «با توجه به شرایط کنونی دولت نباید فشار روی واحدها و بنگاه های اقتصادی و صنایع کوچک و متوسط را افزایش دهد، مسئولان نباید بگویند که چون پارسال مالیات شما مثلاً ۱۰۰ واحد بوده است امسال باید ۱۲۰ واحد بدهید در حالی که از نظر اقتصادی در بسیاری از واحدها شرایط بدتر و وخیم تر شده است. سازمان امور مالیاتی نباید اعلام کند که چون با کسری بودجه مواجه هستیم و می خواهیم کسری را جبران کنیم این سهم شما می شود. وقتی بنگاه و فروشگاه در رکود هستند و فروش را کم است دولت به بنگاه ها باید فرصت بدهد تا ضرر و زیان هایشان جبران شود و نه اینکه فشارها را بیشتر کنند.»

دبیر کل انجمن صنایع نساجی ایران در پاسخ به اینکه مصوبه جدید مجلس برای ممنوع شدن معافیت های مالیاتی و تخفیف های مالیاتی چه تأثیری خواهد داشت، می گوید: «این مصوبه بی تأثیر نخواهد بود ولی مهم این است که در عمل ببینیم چگونه اجرایی می شود.»

هیئت رئیسه اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک معرفی شدند

در اولین جلسه هیئت مدیره جدید اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک، آقایان مهرداد زکی پور به عنوان رییس هیئت مدیره، وحید حریری به عنوان نایب رئیس اول هیئت مدیره، بهرام حوالی شهرداری به عنوان نایب رئیس دوم هیئت مدیره و امین مقدم به عنوان خزانه دار ساکنان هدایت این تشکل را برعهده گرفتند.

لازم به یادآوری است که انتخابات هیئت مدیره جدید اتحادیه، ۱۷ آذر ماه در اتاق بازرگانی ایران برگزار شده بود و طی آن آقایان مجید نامی، بهرام حوالی شهرداری، علی فرهی، شاهرخ جعفری، منصور الیاسی، امین مقدم، مهرداد زکی پور، احمد صادقی قهرودی، وحید حریری، علی انصاریان و محمود ضرابی به عنوان اعضای اصلی و حامد فرد اسماعیل پور و سینا شاه بختی به عنوان اعضای علی البدل انتخاب شده بودند.

انجمن صنایع نساجی ایران ضمن تبریک به منتخبین هیات مدیره موفقیت روز افزون برای این عزیزان مسالت می نماید.

بهره برداری از پورتال جدید انجمن صنایع نساجی ایران

www.aiti.ir

نظرات و پیشنهادات خود را با ما در میان بگذارید.

تنها کانال رسمی انجمن صنایع نساجی ایران در

Telegram

<https://telegram.me/aiti1395>

+ Join

شماره و اطلاعات

بولتن خبری انجمن صنایع نساجی ایران

طرح و اجرا: فاطمه قیاسوند

تلفن: ۰۲۶۲۰۰۱۹۶

فکس: ۰۲۶۲۰۶۹۰۵

کدپستی: ۱۹۱۵۶۴۷۷۵

پوشاک: ارزش آفرین، ارز آور و اشتغالزا

در صورت تحقق این پیش بینی که البته دست نیافتنی هم نیست، صادرات این بخش تا ده سال آینده تا ۱۲ برابر افزایش خواهد یافت. چنانچه فرض کنیم در سال ۱۴۰۴، جمعیت کشور به حدود ۹۰ میلیون نفر خواهد رسید و چنانچه سرانه مصرف پوشاک در آن سال را نیز ۱۵۰ دلار در نظر بگیریم لذا در سال ۱۴۰۴ با یک بازار داخلی پوشاک به ارزش ۱۳،۵ میلیارد دلار

مواجه خواهیم بود و چنانچه فرض کنیم تا آن سال معضل قاچاق پوشاک به داخل کشور نیز مرتفع شده باشد لذا ظرف ده سال و برای تامین نیازهای داخلی و همچنین تامین هدف صادراتی یک میلیارد دلاری، باید ارزش تولیدات داخلی از ۸،۵ میلیارد دلار فعلی به حدود ۱۵ میلیارد دلار یعنی تقریباً دو برابر افزایش یابد. تحقق این حجم از تولید مستلزم برنامه ریزی دقیق جهت توسعه این رشته صنعتی به لحاظ کیفی و کمی است. به همین منظور است که در دوران پسا برجام، پوشاک می باید به عنوان اولویت اول صنعت نساجی از حمایت های ویژه برخوردار شود. جذب سرمایه گذار خارجی برای تامین منابع مالی طرح های ایجاد و توسعه و تشکیل شرکت های تولیدی، صادراتی مشترک با برندهای معتبر خارجی می تواند علاوه بر ارتقای سطح علمی تولید و افزایش کیفیت، کمک شایانی به تولیدکنندگان داخلی جهت حضور در بازارهای بین المللی بکند. سیاست گذاری و حمایت دولت در جهت ایجاد واحدهای صنعتی بزرگ تولیدکننده پوشاک در کشور، کمک شایانی در ایجاد برندهای ملی پوشاک و کاهش قیمت تمام شده این محصول خواهد داشت.

لغو کامل تحریم بانک های کشور و امکان استفاده از تسهیلات یوآس نیز می تواند تولیدکنندگان داخلی را در تامین نقدینگی مورد نیاز و تامین مواد اولیه با کیفیت یاری کند. در بعد داخلی نیز، پوشاک به عنوان صنعتی پاک و بدون آلاینده و همچنین دارای قدرت شگرف در اشتغالزایی می تواند کمک شایانی به حل معضل بیکاری در کشور بکند.

صنعتی با بالاترین ارزش افزوده در بین صنایع نساجی، قدرت ارزآوری شگرف، ممتاز در ایجاد اشتغال پایدار، دوستدار محیط زیست و با بازار مصرف سالانه در حدود ۱۲ میلیارد دلار در کشور و سرانه مصرف داخلی سالانه ۱۴۰ دلار.

سهام قاچاق از این بازار مصرف در سال بالغ بر حدود ۲،۵ میلیارد دلار و سهم واردات از مبادی رسمی و کالای

همراه مسافر نیز حدود یک میلیارد دلار تخمین زده می شود.

صادرات سالانه این محصول به زحمت به ۸۰ میلیون دلار در سال می رسد، یعنی حدود ۱۰ درصد از صادرات صنعت نساجی و پوشاک، در حالی که سهم صادرات پوشاک در کشورهای پیشرفته در این صنعت از قبیل چین، هند، ترکیه، بنگلادش، ویتنام و پاکستان بین ۵۰ تا ۸۰ درصد است و این نشان دهنده فاصله عمیق و عقب افتادگی این رشته صنعتی در ایران و در بین کشورهای مطرح در این رشته است که باید از شرایط به دست آمده در پسا برجام برای جبران این عقب افتادگی نهایت بهره را ببریم. البته اخیراً تحولات خوبی در این رشته در کشور و در بین نهادهای متولی دولتی و خصوصی به وجود آمده که چشم انداز این رشته را امیدوارکننده می کند. تشکیل کار گروه ویژه و دائمی جهت توسعه پوشاک در وزارت صمت، آغاز احداث شهرک پوشاک، تدوین سند توسعه پوشاک و تشکیل انجمن تخصصی صنایع پوشاک از این قبیل تحولات است که نشان دهنده عزم دولت و همچنین تولیدکنندگان بخش خصوصی جهت توسعه هر چه بیشتر این صنعت است.

در برنامه راهبردی توسعه وزارت صمت نیز، رشته صنعتی پوشاک به عنوان یکی از رشته های منتخب این صنعت اعلام و جهت حمایت از آن تاکید شده است. همچنین در اهداف صادراتی صنعت نساجی برای سال ۱۴۰۴ رقمی بالغ بر ۳ میلیارد دلار برای صنعت نساجی و پوشاک هدف گذاری شده که بنا بر اعلام مدیرکل نساجی و پوشاک، سهم صادراتی پوشاک بالغ بر یک میلیارد دلار در نظر گرفته شده است.

احتمال پیشی گرفتن بنگلادش از چین در واردات پنبه از هند

و از همه مهم تر دسترسی بدون گمرکی به بعضی از بازارهای سودآور نظیر اروپا و آمریکا به دلیل قرار گرفتن آن در زمره کشورهای توسعه نیافته از دلایل آن است.

صادرکنندگان هندی برای فرستادن منسوجات و پوشاک خود به ایالات متحده آمریکا ناچارند ۳۲-۱۴ درصد گمرک پرداخت کنند. این موضوع در سال های اخیر، بعضی از شرکت های هندی را تشویق کرده تا فروشگاه هایی را در بنگلادش تاسیس کنند.

بر اساس داده های رسمی، صادرات پنبه و محصولات پنبه ای نظیر نخ و پارچه از هند به چین-بزرگ ترین صادر کننده منسوجات و پوشاک جهان- در سال ۱۷-۲۰۱۶ به ۴۱۶/۱۴ میلیون دلار افت پیدا کرد در حالی که میزان صادرات به بنگلادش در نیمه اول سال مالی جاری به ۶۱۳/۱۶ میلیون دلار رسید. احتمال دارد بنگلادش برای نخستین بار به جای چین به عنوان بزرگ ترین وارد کننده چین کالاهایی در نظر گرفته شود.

از سال ۱۲-۲۰۱۱ که میزان خرید پنبه و محصولات پنبه ای چین از هند حدود چهار برابر بنگلادش بود زمان زیادی نمی گذرد. در واقع پنبه و محصولات پنبه ای برای سال ها بزرگ ترین بخش صادراتی هند به چین به شمار می رفتند و تا همین اواخر حدود ۲۶-۱۹ درصد کل موجودی پنبه هند به چین فرستاده می شد. با این وجود در نیمه اول سال مالی جاری صادرات کالاهای فوق به چین تنها ۱۰/۵ درصد کل کالاهای صادراتی هند را تشکیل داد.

در سال های اخیر با احداث کارخانه هایی در بنگلادش، ظرفیت تولید پوشاک افزایش یافته است و بنگلادش به سرعت در حال تبدیل شدن به قطب پوشاک منطقه است که هزینه های پایین، دسترسی به نیروی کار تقریباً ماهر، قوانین کاری آسان

